ÑAPA

Weekendbijlage van dagblad Amigoe

Zaterdag 6 oktober 2007

"Er is zoveel moois maar we zien het niet altijd"

SHAKIRA TROMP

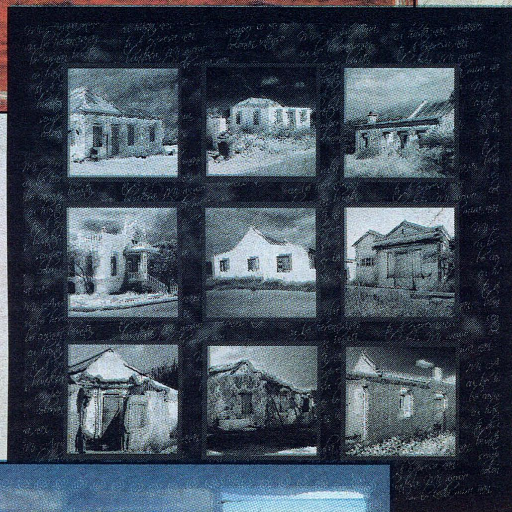
Randolph van Eps:

"Ik voel me een zakelijk advocaat"

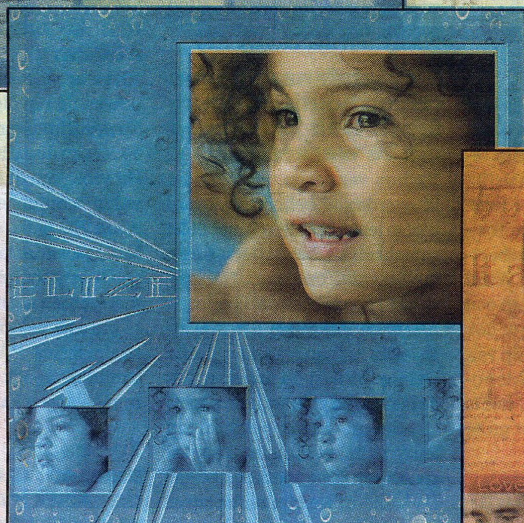
Fotografe Shakira Tromp:

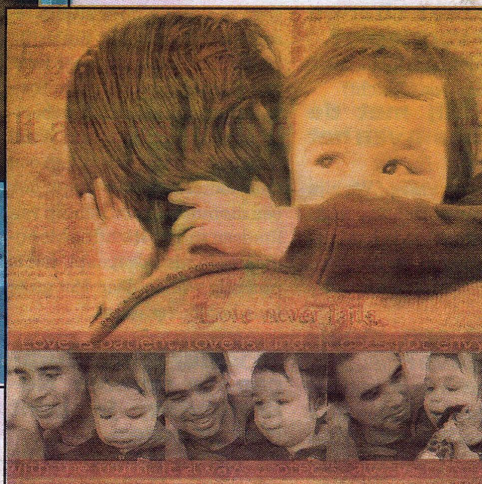
"Er is zoveel moois"

Tekst: Anouska Kock

Shakira Tromp maakt graag foto's van Aruba. Soms zijn het oude gebouwen. Dan weer landschappen met rotsblokken. Of een kustlijn. "Mensen vinden het vaak raar dat ik stilsta om een cactus te fotograferen", zegt ze grijnzend. "Ze begrijpen niet dat zoiets mij boeit."

Shakira Tromp is niet zo van de standaardfoto's, legt ze verder uit. Ze houdt van objecten met inhoud, dingen waar je iets uit moet halen. "Oude huizen bevatten veel leven, ook al zijn ze vervallen en ontkleurd. Er hangt toch een sfeer van vroegere glorie. Dat vind ik mooi om vast te leggen... En mensen. Daar houd ik ook van. Maar het moeten wel natuurlijke foto's zijn. Ik houd absoluut niet van poseren. Dan krijg je lachende mondjes met lege ogen. Ik vind het altijd jammer als ik van iemand een foto wil maken, en een ander roept naar die persoon: 'lachen!' Dan verdwijnt de spontaniteit. Mij gaat het juist om echtheid. Dat stukje emotie en persoonlijkheid."

Tot haar meest favoriete foto's behoort een portret van haar vriendin Sharline Vis en diens dochter Elize. De foto toont een klein kind en een hurkende moeder in een onbewaakt moment van tederheid. Het is een pakkend plaatje dat, zoals Shakira het omschrijft, 'overstroomt van liefde'.

Tromp krijgt vaak verzoeken om portretten te maken. En geregeld krijgt ze daarbij ook opdracht om van de foto een speciale 'scrap' te creëren. "Het is iets wat ik eigenlijk altijd al heb gedaan. Ik voeg creatieve elementen toe aan de foto. Kleuren, vormen, poëzie, wat er ook bij me opkomt. Vroeger deed ik het met een schaar en een vel papier. Ik maakte weleens 'posters' voor mezelf. Tegenwoordig gebruik ik een grafisch programma op de computer. Mensen vinden het leuk. Ze hangen ze aan de muur, of geven ze cadeau."

Tromp werd geboren op Aruba in 1974. Fotografie is altijd een passie van haar geweest. "Als kind bladerde ik door de National Geographic. Een oom van mij was daarop geabonneerd. Ik vond die foto's prachtig. Thuis hadden we een kapot fototoestel en daar speelde ik mee. Het echte schieten begon toch pas nadat ik een eigen toestel had. Ik zat echter nog op de middelbare school, en omdat ik niet zoveel geld had, stuurde ik soms mijn filmrolletjes vaak naar mijn zus in Nederland, omdat de ontwikkelingskosten daar veel lager waren dan op Aruba."

Tromp doorliep Colegio Arubano en zette vervolgens koers richting Nederland. Ze koos echter niet meteen voor een professionele fotografieopleiding. Ze wilde namelijk het liefst een studie die zowel boeide, alsook haar goede kansen bood op een baan. "Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in menselijke ontwikkeling. Maar omdat ik niet iemand ben die graag op de voorgrond treedt, was docent worden geen optie. Zodoende ben ik Onderwijskunde gaan studeren. Dat sloot erg goed bij me aan."

Tegenwoordig werkt Tromp voor een organisatieadviesbureau in Nederland. Haar breed gevarieerde takenpakket houdt ondermeer in, dat ze erop uitgaat om klantbedrijven te assisteren in het bij-, of herscholen van personeel. Ze geniet van haar werk, zegt ze, juist omdat het zo divers is.

Enkele jaren geleden besloot ze om haar vaardigheden in de fotografie te verbeteren. Ze belandde uiteindelijk bij de Fotovakschool in Apeldoorn. Daar bouwde ze verder op theoretische kennis die ze via zelfstudie had vergaard, en breidde tegelijkertijd haar technische vaardigheden uit. "Vroeger baalde ik vaak, als ik dacht een mooie natuurfoto gemaakt te hebben, maar bij de ontvangst van het ontwikkelde rolletje bleek dat er geen luchtdetails waren vastgelegd. Of de lucht was goed, maar de voorgrond was donker. Door de opleiding heb ik geleerd hoe ik mijn wensen uit een foto kan halen. Door de juiste belichtingstechnieken kun je precies krijgen wat je wilt. De details. Dat was wat ik vroeger vaak miste, als ik een rolletje naar de afdrukker stuurde. Dat gezegd, tegenwoordig maak ik alleen nog maar digitale foto's, hoor. En

maar we zien het niet altijd"

ook de bewerking gaat digitaal, via de computer. Fotograferen gaat daardoor weliswaar iets sneller, maar om een bepaald element uit een foto te halen, moet je nog steeds precies weten wat je doet."

Na jaren van bescheidenheid is Tromp nu klaar om haar werk meer exposure te geven. Ze werkt ondermeer aan een fotoboek over Aruba, en zou het niet gek vinden om eens te exposeren. "Er is nog zoveel dat ik wil. Iets met de oude Arubaanse huisjes, bijvoorbeeld. Voordat ze allemaal zijn verdwenen. Mensen verklaren me wel voor gek, hoor. Ze snappen niet wat ik mooi vind aan die ruïnes. Het is wel goed dat veel ervan nu worden opgeknapt, maar aan de andere kant vind ik ze dan zelf niet meer zo mooi om te fotograferen."

"Ik ben ook gefascineerd door oude Indiaanse tekens. Ik gebruik ze op verschillende manieren. Ik heb eens een heel gedicht gemaakt met alleen maar van die tekens. Maar ik gebruik ze ook vaak in scraps. En zie je mijn logo? Die krullerige hoofdletter 'S' komt uit een grot in Canashito. Ik vond dat symbool altijd al mooi. Alsof er een stukje groei in zit. Het gaat een beetje omhoog en een beetje omlaag. Er zit ook een beetje mysterie in. Ja, ik woon dan wel in Nederland, maar er zijn zoveel dingen aan Aruba die me dierbaar zijn. Zoveel dingen waarvan ik denk: daar ben ik trots op. Die dingen wil ik koesteren."

Shakira Tromp heeft een website (www.shakiratromp.com) waar meer van haar werk te zien is.

Shakira Tromp
Personal & Artistic Photography